

PRAZNICUL SFÂNTULUI SIMEON PURTĂTORUL DE DUMNEZEU LA PATRIARHIE

Sâmbătă, 3/16 februarie 2019, s-a prăznuit pomenirea Sfântului Simeon Purtătorul de Dumnezeu, cel care l-a primit pe Domnul în brațele sale când Acesta a fost adus de părinții Lui la Templul lui Solomon la patruzeci de zile de la nașterea Sa după trup. Acest praznic a avut loc în Mănăstirea ce poartă numele Sfântului Simeon, aflată în partea de vest a Ierusalimului. Aici se află și mormântul Sfântului și o parte din moaștele lui, dăruite de Biserica romano-catolică din Croația.

Pentru pomenirea Sfântului Simeon, care a participat la Întâmpinarea Domnului, s-a săvârșit Sfânta Liturghie dimineața, condusă de Preafericitul Părintele nostru Teofil Patriarhul Ierusalimului, având ca împreună-liturghisitori pe Preasfințitul Chiriac Mitropolitul Nazaretului, Preasfințitul Isihie Mitropolitul Capitoliadei, Preasfințitul Aristarh Arhiepiscopul Constantinei, Preasfințitul Metodie Arhiepiscopul Taborului și Preasfințitul Ioachim Mitropolitul Elenupolei, Părinți Aghiotafiți, Arhidiaconul Marcu și alți diaconi. A cântat Protopsaltul Sfintei Biserici a Învierii, domnul Constantin Spiropulos, ajutat de Arhimandritul Eusebie. Au fost prezenți Consulul General al Greciei la Ierusalim domnul Hristos Sofianopulos și numeroși credincioși, localnici și pelerini, din Rusia, România, Grecia și Cipru.

Acestora Preafericitul le-a adresat această cuvântare:

„Să se deschidă ușa cerului astăzi, căci Cuvântul Tatălui cel fără de început, luând început sub ani, nedespărțindu-Se de a Sa dumnezeire, de Fecioara Maică ca un prunc de patruzeci de zile de bunăvoie s-a dus în Biserica legii. Și pe Acesta în

brațe L-a primit Bătrânul Strigând: Slobozește-mă, că ochii mei au văzut mântuirea Ta. Cel Ce ai venit în lume să mântuiești neamul omenesc, Doamne, slavă Ție!” cântă imnograful Bisericii Sfântul Ioan Damaschin.

Iubiți frați în Hristos,

Credincioși creștini și pelerini,

Cuvântul lui Dumnezeu cel necuprins și mai presus de ființă Care S-a născut în Biserica din Betleem și în iesle a fost culcat, ne-a adunat pe toți astăzi în acest loc sfânt, lăcaș al Sfântului Simeon, ca să prăznuim Întâmpinarea Domnului nostru Iisus Hristos, primit în brațele sale Dreptul Simeon.

Acest mare eveniment al intrării Pruncului Iisus în Templul lui Solomon, fiind adus de părinții Lui la patruzeci de zile de la nașterea Sa, potrivit Legii mozaice, îl povestește în amănunt Sfântul Evanghelist Luca zicând: „Și, din îndemnul Duhului, [Simeon] a venit la templu. Și, când părinții au adus înăuntru pe Pruncul Iisus, ca să facă pentru El după obiceiul Legii, el L-a primit în brațele sale și a binecuvântat pe Dumnezeu și a zis: Acum slobozește pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău în pace, că ochii mei văzură mântuirea Ta pe care ai gătit-o înaintea feței tuturor popoarelor, lumină spre descoperirea neamurilor și slavă poporului Tău Israel.” (Luca 2, 27-32)

Sfântul Simeon deține un loc aparte între personalitățile Istoriei sfinte, adică ale Sfintei Scripturi. Aceasta deoarece s-a învrednicit să primească în brațele sale pe Pruncul Iisus Dumnezeu din mâinile Născătoarei de Dumnezeu, Preasfânta Fecioară Maria.

Cu alte cuvinte, Simeon se arată martor nemincinos al întrupării și înomenirii lui Dumnezeu, Mânuiitorul nostru Iisus Hristos. Acest Simeon, mișcat de Harul și lucrarea Sfântului Duh, nu numai că a primit în brațele sale pe Fiul lui Dumnezeu, Hristos, dar L-a și recunoscut ca „mântuirea lui

Dumnezeu". „Căci au văzut”, zice, „ochii mei mântuirea Ta pe care ai gătit-o înaintea feței tuturor popoarelor” (Luca 2, 30-31).

Această trăire a bătrânului Simeon o mărturisește și psalmistul zicând: „lumină a răsărit celui drept”. Legea lui Dumnezeu nu este numai ură față de păcat, ci și lumină pentru cei drepti. „Spune «a răsărit» în loc de «răsare», pentru că întotdeauna celui care este bun și drept îi răsare în minte și în inimă lumina înțelegătoare și dumnezeiască”, spune Sfântul Chiril al Alexandriei.

„Cunoscută a făcut Domnul mântuirea Sa; înaintea neamurilor a descoperit dreptatea Sa (Psalmul 97, 2)”, spune Psalmistul. Domnul a făcut cunoscută această mântuire înaintea tuturor neamurilor, a dat la iveală dreptatea Sa tuturor oamenilor fără deosebire. „Tuturor oamenilor le-a adus apele mântuitoare și Împărăția Lui cea dreaptă a arătat-o neamurilor”, tâlcuiește Sfântul Teodorit al Cirului.

Cu adevărat, Bătrânul Simeon a intrat în templu cu lucrarea, adică luminarea, Sfântului Duh, după cum mărturisește Evanghelistul Luca: „Și Duhul Sfânt era asupra lui” (Luca 2, 25). Duhul Sfânt i-a descoperit lui Simeon că nu va muri mai înainte de a-L vedea pe Acela pe Care Domnul Dumnezeu L-a uns împărat și Mântuitor al lumii. „Și lui i se vestise de către Duhul Sfânt că nu va vedea moartea până ce nu va vedea pe Hristosul Domnului” (Luca 2, 26).

Aceasta înseamnă că fără Sfântul Duh nimeni nu poate să înțeleagă taina dumnezeieștii iconomii, cu atât mai puțin lucrarea mântuitoare a Trupului tainic al lui Hristos, adică a Sfintei noastre Biserici Ortodoxe. Duhul Sfânt însă nu descoperă tainele negrăite ale lui Dumnezeu oamenilor care nu sunt curați cu inima și care sunt căldicei în credință (Cf. Apocalipsa 3, 16). „Apropiați-vă de Dumnezeu și Se va apropia și El de voi. Curățați-vă mâinile, păcătoșilor, și sfințiți-vă inimile, voi cei îndoielnici” (Iacov 4, 8), învață Sfântul

Iacov Fratele Domnului.

„Și i-a binecuvântat Simeon și a zis către Maria, mama Lui: Iată Acesta este pus spre căderea și spre ridicarea multora din Israel și ca un semn care va stârni împotriviri” (Luca 2, 34). Aceste cuvinte proorocești ale Sfântului Simeon s-au împlinit prin lucrarea lui Hristos de pe pământ și mai ales prin pătimirea Sa pe Cruce și Învierea Sa din morți.

Cel ce este Dumnezeu desăvârșit și Om desăvârșit, Domnul nostru Iisus Hristos constituie pe de o parte căderea pentru cei necredincioși și îndoielnici și, pe de altă parte, Învierea pentru cei credincioși care nu se îndoiesc.

Învățătura Sfinților, a teologilor recunoscuți și a marilor Părinți ai Sfintei noastre Biserici a arătat limpede că, deși Hristos are două firi – dumnezeiască și omenească –, este totuși Unul ca ipostas și persoană. „Eu și Tatăl una suntem” (Ioan 10, 30), spune Domnul.

Potrivit Sfântului Chiril al Alexandriei, Bătrânul Simeon „numește semn care va stârni împotriviri Sfânta Cruce”. Aceasta o propovăduiește și dumnezeiescul Pavel, referindu-se la cinstita Cruce a Domnului nostru Iisus Hristos: „Însă noi propovăduim pe Hristos cel răstignit: pentru iudei sminteală, pentru neamuri nebunie. Dar pentru cei chemați, și iudei și elini: pe Hristos puterea lui Dumnezeu și înțelepciunea lui Dumnezeu” (1 Corinteni 1, 23-24).

Sfânta noastră Biserică ne cheamă prin gura Marelui Atanasie să ne asemănăm cu Dreptul Simeon și cu Proorocița Ana care s-au distins prin curăție, nerăutate, ținere de minte și întregă-înțelepciune.

Să ne rugăm Sfântului Simeon, iubiții mei, și să zicem împreună cu imnograful: „Strălucește în sufletul meu, Doamne, lumina cea simțită, ca să Te văd limpede și să Te propovăduiesc Dumnezeu”. Amin.

După Sfânta Liturghie venerabilul și primitorul Egumen și restaurator al Mănăstirii, Arhimandritul Teodorit, a oferit o agapă sinodiei patriarhale și credincioșilor la stăreție și în curtea Mănăstirii.

<httpv://youtu.be/Lmlsqxv9jVY>

Din partea Secretariatului General